

Karina tænkte kun på at dø

Nu har jeg igen fuld fart på livet

15-årige Karina bukkede under psykisk, fordi hun blev mobbet i skolen. Hun tænkte flere gange på at begå selvmord og blev indlagt på en børnepsykiatrisk afdeling. I dag bor hun på behandlingshjemmet Schuberts Minde og har på et år tabt sig 40 kg

Af Claus Gjedvig/Foto: Tom Laursen

Tidligere tilbragte Karina meget tid på sofaen foran fjernsynet. I dag løber hun lange ture og har i løbet af et år tabt 40 kg

- Jeg har altid ønsket at tegne og male. Jeg får mine følelser ud på lærredet, siger Karina

ARTIKEL

Livet var for alvor gået i hårdknude for Karina. I flere år var hun blevet mobbet i skolen. Hun havde kun få venner, så hun tilbragte en del af fritiden på sofaen, hvor hun trøstede sig med colaer, chips og kage. Det betød, at hun tog meget på i vægt, og det var specielt derfor, hun blev mobbet.

- Jeg fik ikke tæsk. Det var den psykiske mobning, hvor jeg blev drillet med mit udseende, fik at vide, at jeg var dum og grim og så videre. Og når man hører det samme hver dag, så tror man til sidst selv på det. Mit liv var blevet et sandt helvede, hvor jeg lukkede mig inde. Selvfølgelig kunne mine forældre se faresignalerne, men dem fik jeg også et mindre godt forhold til. Jeg troede simpelthen ikke på, at der var nogen, der kunne lide mig. Svaret kunne jeg se i opslaget: "Nej, hende der, Karina, kan man ikke holde af".

Karina Lauridsen, der i dag er 15 år, er oprøket i et mindre sogn uden for Ringkøbing. Og mobningen begyndte i skolen efter første klasse.

En "ny" Karina

- Jeg fik det så skidt, at jeg flere gange tænkte på selvmord, men jeg tror i dag, at de tanker og trusler var et råb om hjælp. Jeg skulle simpelthen ud af det liv, jeg havde. Jeg ville vågne op og være en "ny" Karina. En Karina, der blev holdt af og respekteret som den, jeg var.

Som 14-årig blev Karina indlagt på den børnepsykiatriske afdeling på sygehuset i Herning, men udskrevet efter et halvt års tid. En dag gik det helt galt hjemme hos forældrene. Karina satte sig på gulvet og dunkede flere gange sit hoved ind i døren og truede med at tage sit eget liv.

- Jeg havde det forfærdeligt. For eksempel kunne jeg se det,

jeg kalder en "lille grøn mand". Og der var stemmer i mit hoved, som sagde, at jeg skulle tage mit liv.

Forældrene fik hende indlagt på sygehuset i Herning, og efter et stykke tid på den psykiatriske afdeling kom Karina hjem.

Ni måneder efter kom der endelig et tilbud om professionel hjælp. Karina flyttede ind på behandlingshjemmet Schuberts Minde i Ringkøbing. Helt nøjagtigt den 16. januar 2002.

- Det har været en barsk, men også fantastisk tid. En intensiv behandling, godt støttet af min egen stædighed, har hjulpet mig til at finde den Karina, som jeg ved, de andre accepterer - og den Karina, som igen ser lyst på livet. I dag har jeg igen et varmt og trygt forhold til mine forældre, og jeg kan nu se, at jeg ikke havde klaret det uden dem. I det hele taget er mit liv vendt 180 grader. Jeg har tabt 40 kg, har fået en masse ægte kammerater, tillid til andre mennesker og mulighed for at dyrke en lang række interesser. Det er f.eks. tegning, svømning, musik og teater, og jeg har også gået til boksnings, fortæller Karina.

Endestationen

Schuberts Minde, der er en selvejende institution, er mange gange endestationen for børn og unge, der har det vanskeligt med deres liv. Mange har været på andre institutioner, i familiepleje eller kommer fra hjem, som er i opløsning på grund af f.eks. alkohol- og narkomisbrug. Nogle er tvangsfjernet fra hjemmet, mens andre flytter frivilligt ind på behandlingshjemmet - som Karina. I hendes hjem har der ikke været tale om hverken misbrug eller omsorgssvigt.

- Generelt kan man sige, at vores børn og unge er et spejl af det danske samfund. Men fælles for dem er, at de har det meget skidt med deres liv. Det er alt fra DAMP-børn til adfærdsvanskelige, børn, der er selvdestruktive til børn, som har været ude for omsorgssvigt. Og det er nok den største gruppe, fortæller forstander Jørn Birk, der er psykolog.

- Der er en tendens til, at vi får flere og flere skrøbelige børn. Børn, som har tvangstanke, og børn, som er blevet svigtet af voksne og derfor har mistet til-

Karina i snak med forstander Jørn Birk. De er enige om, at der skal herske disciplin på Schuberts Minde, selv om Karina føler, at den nogle gange kan være for hård

Blandt de ting, som børnene og de unge på behandlingshjemmet skal deltage i er ridning en gang om ugen. I dag må Karina dog nøjes med at se på fra sidelinien

liden til dem. Det er meget svært at rette op på, for børnene bliver ved med at bære på tvivlen på voksne.

Allerede ved den første samtale bliver det enkelte barn draget aktivt med.

- Børnene har ofte intet selvværd. De tror ikke, de kan noget. Men alle har en eller anden interesse, der kan bygges videre på. Derfor bliver der også lavet en behandlingsplan, som følges meget nøje.

Mange krav

- Vi stiller en række krav til børnene og de unge. Og de krav skal opfyldes. For eksempel har vi en række såkaldte "skal-aktiviteter", altså ting, som alle skal deltage i, især motion. Hertil kommer en række aktiviteter, som vi i fællesskab finder frem til. Det kan være lige fra at windsurfe og stå på vandski til at lære at spille på et musikinstrument, gå til gymnastik, eller hvad der nu passer bedst ind i det enkelte barns liv og temperament.

Børnene bor i grupper på omkring en halv snes. De skal selv sørge for at rydde op og gøre rent på deres værelser samt deltage i de daglige huslige pligter. I børnegrupperne er man fra seks til 15 år og i ungegruppen op til 23 år.

- Vi har en regel, som siger, at det er de voksne, som bestemmer. Vi kræver, at omgangstonen skal være i orden, at man taler pænt til og om hinanden, at vold og mobning er bandlyst, og at man skal være 16 år for at få tilladelse til at ryge.

Selv om dagene er skemalagte, så bliver der også tid til adspredelse. Hvert andet år er samtlige af sted på skiferie, og en del af pengene til turen samler børnene selv ind, bl.a. ved

strandrensning samt oprydning på et areal ned mod fjorden ved behandlingshjemmet. Men man kom ikke af sted, hvis man ikke modtog penge fra sponsorer, frivillige og fonde.

Karina er lykkelig for, at hun har fået styr på sit liv.

- Jeg kan godt lide de faste rammer, selv om det var meget svært i begyndelsen. Vi skal op på et bestemt tidspunkt om morgenen, i skole og til forskellige aktiviteter, inden der i ungeafdelingen skal være ro kl. 22.30.

Karina har fået en alder, hvor hun for alvor skal tage favntag med livet.

- Men det er forbudt at være kæreste med en anden beboer på Schuberts Minde. Skal jeg have en ven, skal jeg finde ham uden for matriklen. Her i huset opfatter vi hinanden som søskende - og det er måske en udmærket regel, siger Karina.

Som andre unge

Jørn Birk siger, at de unge selvfølgelig også skal leve et liv som andre unge. Når de er fyldt 15 år, har de lov til at nyde et par øl eller få serveret vin ved festlige lejligheder. De får også mulighed for at tage en tur i byen, på diskotek og så videre.

- Det vigtigste er, at børnene får deres selvværd tilbage og igen tror på livet. Det er en meget lang proces. Vi skal være med til at skabe hele mennesker, der er rustet til et liv som voksne, siger Jørn Birk.

Karina er da heller ikke i tvivl om, hvad hun senere vil i sit voksenliv: - Jeg vil enten være politibetjent eller psykolog. For jeg ved, at jeg vil arbejde med mennesker, siger hun. Mine fremtidsplaner er også, at jeg om nogle år vil udgive en bog. ♥

